

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyitlerek felvételnek áraszában... Budapest IV. kerületében...

Hirdetések felvételnek a KULTURÁLIS... Budapest: Oppelk A. né., Stubenbastei Nr. 2...

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Budapest IV. kerületében és kalap-utczán... Egy szám 6 krajczár.

A zaklatott nép.

Országgyűlést összehívja koronás király. Vármegyék és szabad királyi városok választó-kerületenként megválasztják képviselőiket. Törvényesen történik a választás... Azonban Tisza Kálmán kormánya alatt minden rossznak, minden becsületlennek...

Budapest, július 29.

Esztergom megyéből nagy zendülésről értesít levelezők. Sütő községében a hadmentesség adó miatt f. hó 27-én felzúdult a nép. A tömeg tévesen abban a hitben volt...

Budapest, július 29.

A nagy-kanizsai választókörletben kormányparti lapok értesülése szerint Jókai Márkiával kiáltott ki a kormánypart képviselőjének. Jókai, az osztrák-magyar közös hazafiságnak első bécsi prófétaja ez idő szerint az elsőszázon áll. A kormánypart képviselője azonban ezt nem tartja elhatárolva.

Budapest, július 29.

A porta válaszárol ma a hivatalos táviró is közöl bővebb ismertetést, melyből a török kormány hangját még erősebben ismerhetjük föl, mint az eddigi kivonatokból. A porta kijelenti, hogy a török kormány a konferenciával megállapított határvonalat stratégiai, politikai és etnografiai szempontból bíráló alá vette az talált, hogy az nem képez biztos védelmi határt Törökországra nézve.

A kandahári katasztrófa.

Aliq érkezett hire annak, hogy az új kabuli emir kinevezésével a teljes nyugalom helyreállítása és a csapatok legközelebbi visszavonása várható észak-Afganisztánból, midőn a brit kormány az alsóhazával oly remihit volt kénytelen közölni, mely még a kabuli vérengzésnél is borzasztóbb. Lord szihsen, melylyel a csomagot ismét behelyeselték; másik rendszert a thomákat, harmadik botorkákat tesz, megdedik a neveket írja rá, stb. Egyszer nagy rémület keletkezett. Azt jelentik, hogy nem találkozik pécsettéssel, ki elváltatta volna a pécsetnyomó kintessézetét. Tanácskozás rögtönzött. Mind lázban vannak, de hamar segítenek magukon. A helyszínen gypsóból pécsetnyomót készítenek. Három órakor éjjel után minden szépen végezve van. Más nap mosolygva mekket az ifjak a vizsgára és remekül kiállják, mivelhogy mindegyiknek a feladott themá megoldása nek szövebében van. De szép história mégis nyilvánosságra jutott.

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCSÁJA. A párisi konzervatorium. — Az „Egyetértés” saját tudósítójától. — Páris, július 25. Az évenkénti dijkiosztások a konzervatorium növendékeit közt, mindannyiszor egy-egy csillagnak feltüntetést jelentik a világot jelentő deszkákon. A keleten léteznek és léteznek még nagy országos rabszolgavásárok, melyeken minden nagyobb hárem fő enunchjai megjelennek; a „huri” készlet szükséges kiegészítésére. A színházaknak nincsenek fő-enunchjaik, de vannak igazgatóik, kiknek egyik legjelentékenyebb nagyvásárt: „huri” — akaron mondani jól és szép színesznök, énekesnők szükségletének fedezésére a kérdésben forgó konzervatorium képezi, még pedig a dijkiosztások napjában. Franciaországnak, Oroszországnak, Angliának, Amerikának (színeszék és színésznök kaliforniái bányái) alig van nagyobb színháza, mely ez alkalomból vagy igazgatója vagy ügynöke által ne volna itt képviselve. Bármennyire kitűnjék is egy növendék a vizsgálati versenyen, vagy az egész kurzus alatt, jóvendő nagysága mégis nincs homlokára írva. Itt is áll az, mit a közönséges tudományos pályán tapasztalhatunk: vannak tanulók, kik elsőkként voltak az iskolában s az életben az utolsók közt maradnak. Minden korszorúasok és az iskolában való kitűnés dacára egyik igazgató sines biztosítja, hogy aranyát főjé illető maradjon (böcsnát a ki-fejlesztéért) tojott az illető növendékben. Lehet mondani, miszerint egy idő óta a „jóvendő nagyságok” kiszárlása és földfedése valódi manírává lett a munkásigazgatóknak és ágenszéknek. Persze sok felől és a valódi gyaním beadlyat, melyet föl vált fedezni, csak csillagot nyugtí talá. Ez az elő dolga. Néhá aztán homéri harezok fejlődnek ki egy-egy ilyen a konzervatorium kurzusát befejezett kiaszsony megnyeréséért. A színpadi csillagok lótre az ajánlatok esője hull, melyek mindegyike

jóval magasabb összegek körül forog, mint a menyit egy iskoláját befejezett növendéknek igényi szokás. Van e „föltűnő csillag” utáni hajsziánk egy nehézsége, ha t. i. az illető az állam költségén lett kiképezve s iskoláztatva. A párisi opera mindazon növendékeit, kik díjat nyernek a vizsgálati versenyen, rögtön szerződött néhány évre mérskelt de tisztességes díj mellett (az összeg 4-5-8000 frank körül váltakozik). Azon növendékek, kik ingyen oktattak nyertek s e mellett még ösztöndíjat is kaptak kiképzésükre, köteleztek arra, hogy ilyen mérskelt fizetés mellett néhány évig a nemzeti intézetet képező operánál maradjanak. Ezelőtt két évvel az a különös és hallatlan eset adta elő magát, hogy Vaillant kiasszonyt, ki az állam költségén lett neveltve, a külföldi igazgatók ellicizálták 40,000 frankra. Az opera nem vehet részt e licizálásban mert az ő személyzete hosszabb időre teljes lévén nem nyujthatna egyelőre tért a konzervatoriumból kilépett kiasszony, nak magas fizetésnek megfelelő tehát első rangu szerepre s a világ ezen legjobb intézete nem böcszítokhoz kísérletet reszkirósába mint a magánszínház vállalkozói. Vaillant kiasszony, kinek családja mellesleg meggyőzve, nagy szégyenségtől volt, elfogadta a 40,000 franknyi ajánlatot s azóta Britszabellen játszik. Az állam erre a szökevényit perbe fogta s mintán arra nem lehetett gondolni, hogy Vaillant kiasszonyt két zsanár közt kényszerítették Párisban énekelni, pénzbeli kártérítést követelt. A kiasszony el lett marasztalva 10,000 frankban, nem emlékszem tisztán, vajjon egyszersmindenkora, vagy pedig annyi éven át, mint ő kötelezve lett volna az operánál maradni. A kiasszony készségesen fizette meg a bírságot, azt mondva, hogy ő nem halálanságtól vonakodott kötelességének megfelelni, nem is a fényes brüsszeli szerződés határozó út a lépésre, de azon körülmény, hogy: mintán az operában hozsabb ideig nem adhatának neki olyan szerepet, melyben alkalm lehetne a tehetségéhez kötétt várákosznak megfelelni, saját érdeké tiltja s egész jövőjét koczkáztatná, ha kedvezőbb ajánlatot nem fogadna el. Es igaza is van.

A mi az ez évi vizsgálati versenyeket illeti, melyek egy hét óta folynak s legalább még egy hetet veendnek igénybe, eddigelő közöpséret táthéségeknél még nem lehetett többet konstataálni. Egy példál a férfi növendékek közül egyik sem találtott méltónak az első nagy díjra. A második és alsóbb rangú díjak ki lettek osztva. Meg kell azonban jegyezni, miszerint az első nagy díj csak kiváló tehetségnek és teljesen iskolázott tehetségnek osztatik ki; a többi díjak elnyerése ezért mindig szép eredmény az ily idők. A növendékek közül ketten itéltek érdemeseznek az első nagy díjra; ezek Griswold és Merrigiller kiasszonyok. Szép tehetségekkel vannak megáldva mind a ketten, hangjuk jól iskolázott, de egyik sem valami tünényű. Ezek az eredmények az énekre vonatkozunk. Az operetekben való versenynek ma veszi kezdetét. Szent-Pétervárról. (Saját levelezőnkől). — Jul. 23-án. (A katonai törvényezések. A kivi niblisták bűnapöre. Hogyan tettek hitnő vizsgálatot az ódeszai tanulóknak? A gabonaszított rovarok szaporodása s a zavar kitérésük körül).

Mielőtt a vizsgálat elkeresztet, pár tagja a társaságnak levelet kap, melyben fenyegetések mellett megkéri, hogy biztos helyen, tanu nélkül 300 rubelt tegyenek le. De az ifjuság jól tartja magát, a leveleket félreteszik és meg nem adják magukat, sejtve, hogy közülük valaki akar ily módon pénzt csinálni. A megveszégeltetésre kijelölt személyek kapacitáltának. It minden kitűnően sikerül, csak egyvel volt hozsabb dolga, de végre az is engedett. Közeldik a vizsgát megelőző este. Szokás szerint az igazgató megkapja a rejtélyes csomagot, melyben s thomák vannak. Az íróasztalra teszi, természetesen a csomag be van pecsételve. — De az íróasztal kulesának mása már régóta leöntés után a tanuló közöben van. — Azzal ellátva, mely esendes éjjel 30 tanuló ifju megy is munkához lát. Felnyitják az asztalt, a csomagról a pécsetet letörlik és íme előttük állnak a holnap! feladatok. Most mindegyik kézzel lábál munkához fog. Az egyik éjjelkor elszaladál a pécsetnyomóhoz és ígr neki 50 rubelt, hogy rögtön új pécsetét ké-

szítsen, melylyel a csomagot ismét behelyeselték; másik rendszert a thomákat, harmadik botorkákat tesz, megdedik a neveket írja rá, stb. Egyszer nagy rémület keletkezett. Azt jelentik, hogy nem találkozik pécsettéssel, ki elváltatta volna a pécsetnyomó kintessézetét. Tanácskozás rögtönzött. Mind lázban vannak, de hamar segítenek magukon. A helyszínen gypsóból pécsetnyomót készítenek. Három órakor éjjel után minden szépen végezve van. Más nap mosolygva mekket az ifjak a vizsgára és remekül kiállják, mivelhogy mindegyiknek a feladott themá megoldása nek szövebében van. De szép história mégis nyilvánosságra jutott. A gabna-rovar, melyről mulkor írtam, még mindig szaporodik. A teendők iránt nagy a zavar. 1876-ban a chersoni zernstova a gabna-rovar kiirtását dróktótél által, megtiltotta, a tartományi parancsnok ezt ellenelte és így a tilalom foganat nélkül maradt. 1878-ban némely ódeszai előjáró, több tanár és nagyobb földes ur megegyeztek, hogy a zernstovák együtt a kormánynál közbejárják, hogy a fentebbi tilalom megerősítessék. Sok zernstova a déli pusztavádköbly ilyen érteleben folyamodott a kormányhoz, mely ennek következtében szigoruan megtiltotta a rovart drótkötél által elűzni. A zernstvak természetesen azot tartották magukat, de csak a mint lehetett. A tapasztalat ezen tilalm igazolási látszott, mert midőn 1878-ban a rovart így kiirtani akarták, ez nem csak nem használt, hanem a rovart elment más mezőre is, hol előbb nem volt, sőt még oly veteményre is, melyen rendszeren nem táplálkozik, tehát még nagyobb kárt tett, míg ott, hol a drótkötél nem alkalmasíták, a lávra arányos kis számu mezőkben összpontult. Másrészt a chersoni tartományból utolsó időben az a hír jött — hogy dacára a tilalomnak — a parasztok a rovart drótkötéllel tűzik; igaz ugyan, hogy az által ez még nagyobb kártételest meg, de mindamellett így kis része a vetésnek meg van mentve, és lesz miúly ujra vetni. Ódeszsa vidékéről pedig a parasztok most folyamodtak a kormányhoz, hogy engedjék meg nekik fölfejeknek habár csak harmadrészt is drótkötél által a rovartól kitisztítani, hogy vetőmag maradjon. Hallom, hogy az egy pár nap előtt tartott minisztertanács elhatározta a tilalom megszüntetését.

